

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Παράβολο εφέσεως - σύμφωνη με τα άρθρα 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ ερμηνεία - καταλογισμός με τη δικαστική απόφαση του μη καταβληθέντος παραβόλου. Δεν είναι συντάξιμος ο χρόνος της διαθεσιμότητας, συνεπεία επιβολής της πειθαρχικής ποινής της απόταξης λόγω τέλεσης των αδικημάτων της παθητικής δωροδοκίας και της παράβασης καθήκοντος - μη παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος) και του δικαιώματος στην περιουσία (άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΙΙΙ ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 4 Δεκεμβρίου 2015, με την ακόλουθη σύνθεση: Ιωάννης Σαρμάς, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Κωνσταντίνος Κωστόπουλος και Δέσποινα Τζούμα, Σύμβουλοι, Ιωάννης Βασιλόπουλος και Ελένη Σκορδά (εισηγήτρια), Πάρεδροι με συμβουλευτική ψήφο,

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παρέστη ο Αντεπίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Ευάγγελος Καραθανασόπουλος, ως νόμιμος αναπληρωτής του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας, ο οποίος είχε κώλυμα,

Γραμματέας: Αμαλία Μπότσα, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου (κατηγορίας ΤΕ με βαθμό Γ').

Για να δικάσει την από 3.9.2014 (Α.Β.Δ. 758/5.9.2014) έφεση του ..., κατοίκου ..., ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Πέτρου Παυλίδη (Α.Μ. Δ.Σ. Ξάνθης 155).

κ α τ ά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη και

κ α τ ά της σιωπηρής απόρριψης από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (Ε.Ε.Π.Κ.Σ.) του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.) της από 11.5.2011 ένστασης του εκκαλούντος κατά της .../2010 πράξης της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ., με την οποία κανονίσθηκε σε αυτόν σύνταξη με βάση τον βασικό μισθό του βαθμού του Ανθυπαστυνόμου προσαυξημένου με τα 2/3 της διαφοράς του μισθού του βαθμού αυτού από τον βασικό μισθό του επόμενου βαθμού του Υπαστυνόμου Β'.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του εκκαλούντος, ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της εφέσεως καθώς και προθεσμία για την κατάθεση υπομνήματος.

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της έφεσης. Και,

Τον Αντεπίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε την έκδοση προδικαστικής απόφασης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και
Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο
Αποφάσισε τα εξής :**

1. Με την υπό κρίση έφεση, όπως αυτή νομίμως συμπληρώνεται με το από 4.12.2015 υπόμνημα, ο εκκαλών, στρατιωτικός συνταξιούχος (τέως Αστυφύλακας της Ελληνικής Αστυνομίας) ζητεί την ακύρωση της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης από την Ε.Ε.Π.Κ.Σ. του Γ.Λ.Κ. της από 11.5.2011 ένστασης του κατά της 39619/2010 πράξης της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ., με την οποία κανονίσθηκε σε αυτόν σύνταξη με βάση το βασικό μισθό του βαθμού του Ανθυπαστυνόμου προσαυξημένου με τα 2/3 της διαφοράς του μισθού του βαθμού αυτού από τον βασικό μισθό του επόμενου βαθμού του Υπαστυνόμου Β΄, χωρίς να συνυπολογισθεί ως συντάξιμος ο χρόνος που ο εκκαλών τελούσε σε διαθεσιμότητα από έτη 1 και μήνες 6.

2. Η άσκηση του κατά το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της Συμβάσεως της Ρώμης δικαιώματος πρόσβασης σε δικαστήριο υπόκειται στην τήρηση εύλογων όρων και προϋποθέσεων, που αν δεν τηρούνται το σχετικό αίτημα δικαστικής προστασίας μπορεί να προβλέπεται ότι καθίσταται απαράδεκτο. Η καταβολή παραβόλου για την άσκηση εφέσεως αποβλέπει στην αποτροπή επιπόλαιων αιτήσεων δικαστικής προστασίας και ως εκ τούτου αποτελεί εύλογο, κατά την ανωτέρω έννοια, περιορισμό στο δικαίωμα πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Θα αποτελούσε όμως ανεπίτρεπτη τυπολατρεία, κατά την έννοια των υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεων που μνημονεύθηκαν, αν απερρίπτετο η έφεση εκκαλούντος λόγω μη καταβολής παραβόλου ενώ προέκυπτε ότι ο εκκαλών, για την άσκηση της εφέσεως, υπεβλήθη σε πολλαπλάσια του παραβόλου έξοδα, από όπου προκύπτει η σοβαρότητα της προθέσεώς του να προσφύγει στη δικαιοσύνη. Στην κρινόμενη περίπτωση ο εκκαλών κατέβαλε με το με αριθμ. 6141/3.12.2015 γραμμάτιο ως προκαταβολή εξόδων του πληρεξουσίου δικηγόρου του, ποσό 181,80 ευρώ, ήτοι ποσό πολλαπλάσιο αυτού του παραβόλου ύψους 20,00 ευρώ, το οποίο δεν προσκόμισε. Με βάση τα ανωτέρω το Δικαστήριο εκτιμά ότι για την ένδικη έφεση, συντρέχει περίπτωση καταλογισμού του εκκαλούντος, υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 73 παρ. 3 και 5 του ν. 4129/2013 «Κύρωση του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο» (ΦΕΚ Α' 52/28.2.2013), με το οφειλόμενο παράβολο ποσού 20,00 ευρώ.

3. Κατά τα λοιπά η ένδικη έφεση έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νομότυπα (άρθρα 50 και 52 π.δ.1225/1981) και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω στην ουσία.

4. Με την κρινόμενη έφεση ο εκκαλών προβάλλει ότι η μη αναγνώριση ως συντάξιμου του χρονικού διαστήματος, κατά το οποίο αυτός τελούσε σε κατάσταση διαθεσιμότητας επιφέρει ανεπίτρεπτη απώλεια του συνταξιοδοτικού του δικαιώματος, έστω και μερικώς, κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας και του άρθρου 1 του (πρώτου) Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

5. Η απορρέουσα από την έννοια του κράτους δικαίου (άρθρα 1 παρ. 3 και 4, 25, 26, 87, 93, 94 και 95 του Συντάγματος) και προβλεπόμενη ρητώς στο άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος αρχή της αναλογικότητας επιβάλλει στον κοινό νομοθέτη, όταν θεσπίζει ένα δυσμενές μέτρο σε βάρος μιας κατηγορίας προσώπων, που συνεπάγεται την εξαίρεσή τους από έναν ευμενή γενικότερο κανόνα δικαίου, να χρησιμοποιεί κριτήρια που δικαιολογούνται από λόγους δημοσίου συμφέροντος, τα επαχθή δε αυτά μέτρα πρέπει να είναι αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και να τελούν σε άμεση συνάφεια όχι μόνο προς αυτόν τούτον το συγκεκριμένο σκοπό, αλλά και προς το αντικείμενο της ρύθμισης. Αν το θεσπιζόμενο μέτρο είναι τέτοιας έντασης και διάρκειας που υπερακοντίζει καταδήλως τον επιδιωκόμενο σκοπό, συνεπαγόμενο μειονεκτήματα δυσανάλογα προς τα πλεονεκτήματα που απορρέουν από την εξυπηρέτηση του δημόσιου αυτού σκοπού, αντίκειται στην ως άνω αρχή, με συνέπεια η διάταξη που το προβλέπει να τυγχάνει ανίσχυρη και μη εφαρμοστέα (βλ. Ολ. Ελ. Συν. 485/2016).

6. Με το άρθρο 1 του (πρώτου) Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του ανθρώπου, την οποία κανείς δεν μπορεί να αποστερηθεί πλήρως ή μερικώς παρά μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας. Στην έννοια της περιουσίας περιλαμβάνονται, όχι μόνο τα εμπράγματα δικαιώματα περιουσιακής φύσεως αλλά και οι απαιτήσεις που απορρέουν από έννομες σχέσεις δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, είτε αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση, είτε απλώς γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει προσδοκία ότι μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικά. Τέτοιες είναι και οι απαιτήσεις για συνταξιοδοτικές και κοινωνικοασφαλιστικές εν γένει παροχές (βλ. Ολ. Ελ. Συν. 2274/2009). Περαιτέρω ο νομοθέτης απολαύει ευρύ περιθώριο διαμόρφωσης της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας των στρατιωτικών. Ωστόσο σε περίπτωση επέμβασης σε περιουσιακής φύσεως

δικαίωμα αυτών, ερευνάται από το Δικαστήριο η διασφάλιση μιας δίκαιης ισορροπίας μεταξύ αφενός του γενικού συμφέροντος της κοινωνίας και αφετέρου της επιτακτικής ανάγκης προστασίας του ως άνω θεμελιώδους ατομικού δικαιώματος (ΕΔΔΑ, Stefanetti και λοιποί κατά Ιταλίας, 15 Απριλίου 2014 §§ 49 και 59).

7. Στο άρθρο 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007) ορίζεται: «1. Ο μόνιμος στρατιωτικός δικαιούται σύνταξη: (Άρθρο 26 παρ. 1 περ. α Α.Ν.1854/51): α) Αν απομακρυνθεί με οποιονδήποτε τρόπο από τις τάξεις και έχει εικοσιπενταετή τουλάχιστον συντάξιμη υπηρεσία, από την οποία δεκαπενταετή πραγματική» και στο άρθρο 36: «1. Οι υπηρεσίες αυτών που υπάγονται στις διατάξεις για τις στρατιωτικές συντάξεις και αναγνωρίζονται από τον Κώδικα αυτό ως συντάξιμες διακρίνονται σε πραγματικές και πλασματικές. Πραγματική συντάξιμη υπηρεσία είναι αυτή που παρέχεται πραγματικά και πλασματική είναι αυτή που από πλάσμα του νόμου θεωρείται σαν συντάξιμη (...) 3. Κατ' εξαίρεση θεωρείται σαν συντάξιμος χρόνος πραγματικής υπηρεσίας. α) ... β) ο χρόνος της διαθεσιμότητας, εφόσον αυτή δεν οφείλεται σε αξιόποινη πράξη ή πειθαρχικό παράπτωμα για τα οποία επακολούθησε έξοδος από το στράτευμα ή μετάθεση σε αργία με απόλυση (...)».

8. Στο άρθρο 5 του π.δ./τος 120/2008 «Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικού Προσωπικού» (ΦΕΚ Α' 182), υπό τον τίτλο πειθαρχικές ποινές ορίζεται: «1. Οι πειθαρχικές ποινές, που επιβάλλονται στους Αστυνομικούς και καταχωρίζονται στα ατομικά τους έγγραφα είναι: α) απόταξη (...) 2. Η απόταξη και οι αργίες είναι ανώτερες (...) πειθαρχικές ποινές (...) 4. (...) Σε περίπτωση διάπραξης απ' αυτούς πειθαρχικού παραπτώματος που επισύρει τις προαναφερόμενες ποινές, αυτοί απολύονται του Σώματος (...) με απόφαση του αρμοδίου Πειθαρχικού Συμβουλίου, στο οποίο παραπέμπονται με το ερώτημα της παραμονής ή απόλυσής τους» ενώ στο άρθρο 10: «1. Τα πειθαρχικά παραπτώματα, που επισύρουν την ποινή απόταξης, είναι τα κατωτέρω περιοριστικώς αναφερόμενα: α) (...) η) Η τέλεση ή η απόπειρα τέλεσης εγκλημάτων σε βαθμό κακουργήματος και η τέλεση ή απόπειρα τέλεσης των εγκλημάτων (...) παθητικής και ενεργητικής δωροδοκίας (Άρθρα 235-236 Π.Κ.) (...) και στο άρθρο 15 υπό τον τίτλο διοικητικά μέτρα: «1 (...) 2. Σε διαθεσιμότητα μπορεί να τίθενται οι αστυνομικοί, όταν ασκείται σε βάρος τους ποινική δίωξη για ποινικό αδίκημα για το οποίο απειλείται ποινή κάθειρξης ή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών ή διατάσσεται σε βάρος τους Ε.Δ.Ε. για πειθαρχικό παράπτωμα για το οποίο απειλείται ανώτερη πειθαρχική ποινή. Η διάρκεια της διαθεσιμότητας δεν μπορεί να υπερβαίνει τους δεκαοκτώ (18) μήνες, εκτός αν πρόκειται για πειθαρχικό παράπτωμα για το οποίο απειλείται η ποινή της απόταξης οπότε μπορεί να διαρκέσει μέχρι είκοσι τέσσερις (24) μήνες (...) 8. Οι τελούντες σε κατάσταση διαθεσιμότητας: α) Δεν εκτελούν

υπηρεσία από την επίδοση σ' αυτούς της σχετικής απόφασης (...) 9. Ο χρόνος της διαθεσιμότητας, που διανύθηκε για πειθαρχικό παράπτωμα για το οποίο επακολούθησε η επιβολή της ποινής της απόταξης και εκείνος που διανύθηκε λόγω έκτισης στερητικής της ελευθερίας ποινής ή προσωρινής κράτησης, δεν θεωρείται χρόνος πραγματικής υπηρεσίας (...)).

9. Από το συνδυασμό των διατάξεων που αναφέρθηκαν στις σκέψεις 6–8 της παρούσας σε συνδυασμό και με τις διατάξεις της 5^{ης} σκέψης, συνάγονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: Το χρονικό διάστημα της διαθεσιμότητας στρατιωτικού θεωρείται, από τον συνταξιοδοτικό νομοθέτη ως χρόνος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, εκτός εάν ο στρατιωτικός έχει προηγουμένως τελέσει αξιόποινη πράξη ή πειθαρχικό παράπτωμα για το οποίο επακολούθησε έξοδος από τις τάξεις των Ενόπλων Δυνάμεων ή των Σωμάτων Ασφαλείας ή η επιβληθείσα πειθαρχική ποινή στον τελούντα σε διαθεσιμότητα στρατιωτικό ήταν αυτή της αργίας με απόλυση. Η αφαίρεση του χρόνου της διαθεσιμότητας από τη συνολική πραγματική συντάξιμη υπηρεσία του στρατιωτικού αποβλέπει στην αποτροπή των λοιπών στρατιωτικών από την τέλεση πειθαρχικών παραπτωμάτων που επισύρουν τις ανώτερες πειθαρχικές ποινές με απώτερους σκοπούς αφενός τη διαφύλαξη της εμπιστοσύνης των πολιτών στην αξιοπιστία και ακεραιότητα των στρατιωτικών που υπηρετούν στα Σώματα Ασφαλείας και στις Ένοπλες Δυνάμεις, αφετέρου στην εύρυθμη λειτουργία αυτών.

10. Με τη θέσπιση του ως άνω μέτρου, ο ίδιος ο νομοθέτης, προβαίνει σε στάθμιση του γενικού συμφέροντος της κοινωνίας και του περιουσιακού δικαιώματος των στρατιωτικών εκτιμώντας ότι η αφαίρεση του χρόνου της διαθεσιμότητας σε περίπτωση επιβολής της πειθαρχικής ποινής της απόταξης για απόπειρα τέλεσης του αδικήματος της ενεργητικής ή παθητικής δωροδοκίας, αποτελεί κατάλληλο και αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη των ως άνω σκοπών. Το Δικαστήριο κρίνει ότι από τη στάθμιση συμφερόντων που εμπεριέχει η ως άνω νομοθετική ρύθμιση δεν διαρρηγγύεται η δίκαιη ισορροπία ανάμεσα στην προστασία του θεμελιώδους περιουσιακού δικαιώματος των στρατιωτικών και του γενικού συμφέροντος της κοινωνίας, και τούτο διότι η πειθαρχική ποινή της απόταξης από το σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας (α) επιβάλλεται κατόπιν έκδοσης σχετικής απόφασης των αρμοδίων Πειθαρχικών Συμβουλίων, όπου οι αστυνομικοί μπορούν να αναπτύξουν τις απόψεις τους, (β) αποτελεί κύρωση για την τέλεση των βαρύτερων πειθαρχικών παραπτωμάτων, τα οποία ως εκ της φύσης τους αυτής διαταράσσουν την αξιοπιστία, ακεραιότητα και λειτουργία της Ελληνικής Αστυνομίας, (γ) δεν συνεπάγεται πλήρη στέρηση της σύνταξης αυτών αλλά μόνο μείωση κατά το ποσοστό εκείνο που αντιστοιχεί στον αφαιρούμενο από τη συνολική πραγματική συντάξιμη υπηρεσία χρόνο διαθεσιμότητας.

11. Στην προκειμένη περίπτωση από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο εκκαλόν κατατάχθηκε στη Σχολή Αστυφυλάκων στις 7.7.1995, ονομάσθηκε Αστυφύλακας στις 19.12.1995 και εντάχθηκε στην Ελληνική Αστυνομία στις 20.12.1995. Με την ...30.5.2008 απόφαση του Προϊσταμένου Επιτελείου του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας τέθηκε σε κατάσταση διαθεσιμότητας από 30.5.2008 επειδή διατάχθηκε σε βάρος του ένορκη διοικητική εξέταση για την τέλεση ποινικού αδικήματος και σοβαρού πειθαρχικού παραπτώματος, ενώ με την ...21.11.2009 απόφαση του ιδίου οργάνου έπαυσε από 30.11.2009 η περαιτέρω παραμονή του στην κατάσταση διαθεσιμότητας λόγω συμπλήρωσης στην κατάσταση αυτή χρονικού διαστήματος δέκα οχτώ μηνών. Επακολούθησε η .../2.2.2010 απόφαση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου Ανθυπαστυνόμων, Αρχιφυλάκων, Αστυφυλάκων ..., που εκδόθηκε κατόπιν άσκησης προσφυγής κατά της από 14.10.2009 απόφασης του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, με την οποία επιβλήθηκε στον εκκαλούντα η ποινή της απόταξης λόγω τέλεσης του αδικήματος της παθητικής δωροδοκίας κατ' εξακολούθηση (τετελεσμένης και σε απόπειρα) καθώς και της παράβασης καθήκοντος. Ειδικότερα, σύμφωνα με την απόφαση, ο εκκαλόν στις 15 και 23.5.2008, ενόσω υπηρετούσε στον αστυνομικό σταθμό ... και κατά τη διάρκεια διατεταγμένης υπηρεσίας περιπολίας, αν και διαπίστωσε ότι τρεις κάτοικοι του χωριού ..., εκτελούσαν οικοδομικές εργασίες χωρίς να κατέχουν τη σχετική άδεια, εντούτοις δεν τους ανέφερε εγγράφως ή προφορικά στην υπηρεσία του, δεν συνέταξε δελτίο βεβαίωσης παράβασης ούτε υπέβαλε σχετική μήνυση κατ' αυτών. Αντιθέτως, προκειμένου να μην προβεί στις ως άνω ενέργειες, ζήτησε από τους κατοίκους αυτούς να του παραδώσουν διάφορα χρηματικά ποσά. Η ως άνω συμπεριφορά του εκκαλούντος κατά την ομόφωνη κρίση του Πειθαρχικού Συμβουλίου ήταν ασύμβατη με την ιδιότητα του αστυνομικού, ενώ περαιτέρω έθιγε την τιμή, την υπόληψη καθώς και το κύρος του Σώματος. Στη συνέχεια, με την .../8.5.2010 ... απόφαση του Προϊσταμένου Κλάδου Οργάνωσης και Ανθρώπινου Δυναμικού της Ελληνικής Αστυνομίας ο εκκαλόν αποτάχθηκε από το Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας. Ακολουθώντας, με την 39619/7.12.2010 πράξη της 44^{ης} Γενικής Διεύθυνσης Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, κανονίσθηκε στον εκκαλούντα σύνταξη, πληρωτέα από 10.6.2010, με βάση τον βασικό μισθό του βαθμού του Ανθυπαστυνόμου προσαυξημένου με τα 2/3 της διαφοράς του βασικού αυτού μισθού από εκείνον του επόμενου βαθμού του Υπαστυνόμου Β' και την από έτη 19, μήνες 8 και ημέρες 4 συνολική πραγματική συντάξιμη υπηρεσία του εκ της οποίας υπηρεσία χρονοεπιδόματος από έτη 14 μήνες 8 και ημέρες 4. Σύμφωνα με την ίδια πράξη δεν υπολογίσθηκε ως συντάξιμος ο χρόνος διαθεσιμότητας του εκκαλούντος από έτη 1 και μήνες 6. Κατά της ως άνω πράξης ο εκκαλόν υπέβαλε την από 11.5.2011 ένστασή του, με την οποία ισχυρίσθηκε ότι το χρονικό διάστημα των 18 μηνών (από 30.5.2008 έως

30.11.2009) κατά το οποίο αυτός τελούσε σε διαθεσιμότητα πρέπει να συνυπολογισθεί στη συνολική πραγματική συντάξιμη υπηρεσία του κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα. Μετά την κατάργηση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων από τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 4151/2013 (ΦΕΚ Α'103) η Γενική Διεύθυνση Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με το 75509/2011/0092/5.9.2013 έγγραφό της, πληροφόρησε τον εκκαλούντα ότι η ως άνω ένστασή του θεωρείται σιωπηρώς απορριφθείσα ενώ κατά αυτής δύναται να ασκηθεί έφεση, ενώπιον του αρμοδίου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου εντός προθεσμίας ενός έτους.

12. Με τα δεδομένα αυτά, η αφαίρεση από την συνολική πραγματική συντάξιμη υπηρεσία του εκκαλούντος του χρονικού διαστήματος ενός έτους και των έξι μηνών, κατά το οποίο ο εκκαλών τελούσε σε διαθεσιμότητα, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 36 παρ. 3 του π.δ./τος 169/2007, είναι νόμιμη, δεδομένου ότι οι ως άνω ρυθμίσεις του Συνταξιοδοτικού Κώδικα δεν αντίκεινται, για τους λόγους που αναφέρθηκαν στις σκέψεις 5, 6, 9 και 10, στη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας ή άλλες υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις, όπως αβασίμως προβάλλει ο εκκαλών. Ούτε άλλωστε, εν προκειμένω τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του άρθρου 73 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα, όπως αλυσιτελώς προβάλλεται, δεδομένου ότι η ένδικη υπόθεση διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 36 του ως άνω Κώδικα.

13. Ενόψει των ανωτέρω, η ένδικη έφεση πρέπει να απορριφθεί.

14. Μετά δε την απόρριψη της έφεσης πρέπει να καταλογισθεί ο εκκαλών, υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, με το οφειλόμενο παράβολο ποσού 20,00 ευρώ κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 παρ. 3 και 5 του ν. 4129/2013.

Δια ταύτα

Απορρίπτει την έφεση.

Διατάσσει τον καταλογισμό του εκκαλούντος, υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, με το οφειλόμενο ποσό παραβόλου ύψους 20,00 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, την 1^η Απριλίου, 24 Ιουνίου και 14 Οκτωβρίου 2016.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΜΑΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΡΕΔΡΟΣ
ΕΛΕΝΗ ΣΚΟΡΔΑ

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΜΑΛΙΑ ΜΠΟΤΣΑ**

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του
Δικαστηρίου, στις 3 Νοεμβρίου 2017.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΜΑΣ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΟΦΙΑ ΠΑΥΛΙΔΟΥ**